

Ministeriet tænker sig denne Kommission sammensat af 3 eller 4 Medlemmer, hvoraf 2 udpegede af Rigsdagens 2de Afdeling:

I den Anledning tillader jeg mig herved at anmode den ærede Formand om at ville foranledige, at Folketinget for sit Vedkommende udpeger den Mand, dette Ting maatte ønske udnævnt til Medlem af den nævnte Kommission."

Sagen vil eventuelt blive fremmet allerede i Morgen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om højere Almenskoler m. m.

Holm: Anledningen til det Forslag, som foreligger, er jo, som det fremgaar af Motiverne, et Andragende, der er kommet fra de private Latin- og Realskoler, og som gik ud paa, at der skulde gives Tilladelse til at gøre et Forsøg med Indførelse af den saakaldte 3die Retning. Jeg vilde ligesom det ærede Medlem for Frederiksberg (Ottoen), der talte i Gaar, hilst det med stor Glæde, om man havde kunnet enes om at give en saadan Tilladelse til at gøre dette Forsøg, og det ikke blot ved de private og kommunale Latinskoler, men ogsaa ved nogle af Statens Latinskoler, thi jeg er enig med det ærede Medlem i, at Tiden kræver en saadan Retning inden for de lærde Skoler, en Retning, der væsentlig bygger paa nyere Sprog og nyere Aandskultur. Jeg vilde ikke sætte nogen særlig Pris paa, at denne Retning efterhaanden blev den eneraadende; thi jeg har ikke den mindste Overtro paa, at man kan finde en enkelt saliggørende Vej til højere Dannelse. Jeg tror ikke paa, at den Dannelse, der kan erhverves ved Læsning af de klassiske Sprog eller ved at sætte sig ind i de klassiske Folks Aandsliv, er den eneste rette. Heller ikke tror jeg, Dannelsen ene kan erhverves gennem Naturvidenskab og Matematik, og lige saa lidt tror jeg, at den ene vil kunne erhverves gennem Studiet af det nyere Aandsliv. Tværtimod; efterhaanden

som der bliver større og større Omraader, der lægges ind under den menneskelige Viden, og efterhaanden som Aandslivet i det hele udvikler sig, bliver det mere mangfoldigt og rigt, og saa tror jeg, der maa være flere og flere Veje, ad hvilke man kan erhverve den Dannelse, Universitetet maa forudsætte for dem, der skulle benytte dets Undervisning. Dannelse og Ryne til at studere er i Virkeligheden slet ikke knyttet til et vist Fond af Kundskaber eller til Kendskab til visse enkelte Fag. Udviklingen bør derfor sikkert, saa vidt jeg kan se, gaa i den Retning, at Universitetet efterhaanden maa blive aabnet for enhver, der *ad en eller anden Vej*, enten det saa er gennem examen artium i dens forskellige Former, eller ad anden Vej, har erhvervet sig den Udvikling, at han er i Stand til at følge dets Undervisning og tage dets Embedseksaminer. Men saa vidt ere vi jo ikke naaede endnu. Derfor hilser jeg det med Glæde, at der nu ved Siden af de andre Veje, ad hvilke man kan forberede sig til Universitetet, kommer en ny som den, der nu er foreslaaet. Jeg er glad over, at det ikke kommer i den Form, at Staten skal fastslaa den ny Retning som den eneste. Jeg tror ikke, at Lovgivningsmagten skal give sig af med at afgøre, hvilken Form for Forberedelse til Universitetet der i og for sig er den bedste eller rigtigste. Jeg tror, man skal lade Livet afgøre det. Det kommer an paa, hvilken Retning der kommer til at svare til Livets og Udviklings Krav, og der føler jeg mig overbevist om, at den ny Retning, der her er Tale om, vil komme til at mødes med en Trang i Befolkningen, og at den derved ogsaa hurtig vil faa en ret stor Tilslutning. Vi ere jo godt paa Vej til at komme bort fra Overtroen paa de klassiske Sprogs Uundværlighed, og jeg har ligesom det ærede Medlem for Frederiksberg været glad ved Professor Gertz's modige og aandelig frigjorte Stilling over for denne Sag. Hans Autoritet har aabenbart bidraget saare meget til, at den gamle Overtro paa Latinen og Græskens som de eneste virkelig gode Dannelsesmidler har faaet et Knæk. Jeg tror ogsaa, Professor Gertz har fuldkommen Ret i, at Kendskab til og Forstaaelse af de klassiske Folks Aandsliv